

166

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 kwietnia 1952 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 12 maja 1951 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatkach terenowych.

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1951 r. o podatkach terenowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 110) oraz art. 2 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1950 r., Nr 56, poz. 506) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 12 maja 1951 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatkach terenowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 237) wprowadza się zmiany następujące:

- 1) w § 3 ust. 1 skreśla się wyrazy „o obszarze nie przekraczającym 5000 m²”;
- 2) § 11 otrzymuje brzmienie następujące:
„§ 11. 1. Dla gruntów należących do budynków, nie związanych z gospodarstwem rolnym, i gruntów nie zabudowanych nie wchodzących w skład gospodarstwa rolnego, w odniesieniu do podatników, którzy nie są podmiotami gospodarki uspołecznionej, ustala się, z zastrzeżeniem przepisów ust. 3—5, następujące stawki podatkowe w zależności od położenia tych gruntów:

Kategorie osiedli	Strefa	Stawki w zł za 1 m ² powierzchni gruntu rocznie
1 Osiedla i miasta do 25.000 mieszkańców	całe osiedla i miasta	0,06
2 Osiedla i miasta ponad 25.000 mieszkańców nie stanowiące powiatów	całe osiedla i miasta	0,00
3 Miasta do 100.000 mieszkańców stanowiące powiaty	śródmieście	0,12
	pozostałe dzielnice	0,09
4 Miasta ponad 100.000 mieszkańców	śródmieście	0,15
	strefa pośrednia	0,12
	peryferie	0,09

2. Przy klasyfikacji na strefy właściwy jest podział miasta na dzielnice dokonany przez miejską radę narodową na podstawie dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 51, poz. 479).

3. Dla podatników podatku od nieruchomości ustala się stawki za 1 m² powierzchni gruntów, określonych w ust. 1:

- 1) w wysokości $\frac{2}{3}$ stawek, przewidzianych w ust. 1, jeżeli pobierają wynagrodzenia, podlegające przepisom o podatku od wynagrodzeń, bądź też są małżonkami osób, pobierających takie wynagrodzenia,
- 2) w wysokości $\frac{1}{4}$ stawek, przewidzianych w ust. 1, jeżeli pobierają zaopatrzenia emerytalne (ubezpieczeniowe) z funduszy publicznych bądź też są małżonkami osób pobierających takie zaopatrzenia.

4. Stawki przewidziane w ust. 3 stosuje się w przypadkach, gdy oprócz wynagrodzeń podlegających przepisom o podatku od wynagrodzeń. jedynym źródłem przychodów podatników podatku od nieruchomości i zamieszkałych z nimi członków rodziny jest dochód z nieruchomości, który z uwagi na jego wysokość nie podlega w danym roku podatkowym opodatkowaniu podatkiem dochodowym — a wśród zamieszkałych razem z tymi podatnikami członków rodziny nie ma osób niepracujących, zdolnych do pracy z wyjątkiem gospodyni domowej i osób do lat 24, pobierających naukę bądź odbywających praktykę zawodową.

5. Osobami zdolnymi do pracy w rozumieniu ust. 4 są kobiety do lat 55 i mężczyźni do lat 65 z wyjątkiem

osób uznanych przez lekarza urzędowego za trwale niezdolnych do pracy bądź czasowo niezdolnych do pracy — w okresie ich niezdolności do pracy.

6. W przypadkach gdy nieruchomość stanowi współwłasność dwóch lub więcej osób, stosuje się stawki przewidziane w ust. 3, jeżeli podlegający podatkowi grunt jest co najmniej w 50% własnością osób, odpowiadających warunkom przewidzianym w ust. 4",

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r. i stosuje się również do dokonywanego w r. 1952 wymiaru podatku od nieruchomości za rok podatkowy 1951 r.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*